

Sorgen efter flodvågskatastrofen i sydost Asien

David Hersh

- ### Innehåll
- 1 Sorgen efter flodvågskatastrofen.
 - 2 Kränkningen av barns rättigheter i två olika delar av världen.
 - 3 Barnens rättigheter måste vara universella.
 - 4 Död under bestraffning med piskrapp
 - 5 Barnen i Gazaremsan betalar med sitt liv.
 - 6 Barnen Först: s tredje internationella konferens.
 - 7 Nya styrelsen för Barnen Först.

Redaktör: Soleyman Ghasemiani
Adress: Box 69 / 424 22 Angered

- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 08- 590 737 99
- barnenforst@spray.se
- www.barnenforst.se
- www.childrenfirstinternational.org

Flodvågorna efter skallet, söndagen 2004-12-26, med epicentrum i indiska oceanen, ödelade stora delar av kustsamhällena runt bengaliska viken. Hittills har över 80 000 personer rapporterats döda och tiotusentals är saknade. Det var tidigt på morgonen som flodvågorna vält över stränderna i Sumatra i Indonesien och senare i Thailand, Srilanka, Indien, Burma och så långt som i Somalia.

Det vi ser är en verklig mänsklig tragedi bortom nationella gränser. Vidderna av denna katastrof är fortfarande oklara. Miljoner fattiga människor har blivit hemlösa och förlorat allt, både sina nära och kära och den materiella basen för sin existens. Tiotusentals människor är skadade och behöver akut medicinskt hjälpinsats. Katastrofen kommer att bli än mer djupare om röjningsarbetet inte kommer igång snabbt och epidemier bryter ut.

De senaste åren har naturkatastrofer skördats hundratusentals människoliv. Vid en första anblick verkar dessa katastrofer slå blinda. De slår ut allt som kommer i deras väg. Självfallet skiljer inte en flodvåg mellan de människor den träffar.

Men vi vet mycket väl att den orättvisa samhälls- och världsordningen gör att de mindre bemedlade och ekonomiskt svaga människorna drabbas värst av olika naturkatastrofer. Även återhämtningen efter en katastrof blir ofantligt svårare för underklassen.

Tsunamin, flodvågor orsakade av jordbävning, i indiska oceanen påminde oss med all ohygglighet om den delade världen i enlighet med kapitalets och världsmarknadens intressen. Väst och öst, Nord och syd ger sig åter till känna när den ena halvan måste betala med liv och avsaknaden av de grundläggande mänskliga fri- och rättigheter för att tillförsäkra den nationella och internationella marknaden den billiga arbetskraften eller rekreationsplatsen. Varnings sensorer för flodvågor finns sedan länge i stilla havet för att varna staterna runt om när faran är framme. Några sådana sensorer och varningssystem finns inte i indiska oceanen. På så sätt är människorna i kustområdena där totalt skyddslösa mot naturens ohämmade krafter. För makthavarna i dessa stater har

☞ gå till sidan 2

Sorgen efter

människors liv och hälsa lägsta prioritet.

Det är faktiskt inte Tsunami som har berövat tiotusentals människor livet utan denna omänskliga världsordning som har kunnat förbise att stora delar av tredjevärlden saknar ett varningssystem för sådana katastrofer medan i-länderna åtnjuter det systemet. Det är rena massmord och inget annat!

Vi framför vår djupa deltagande och delar sorgen med alla de tiotusentals drabbade i länderna runt indiska havet och alla de människor som befann sig där på sin semester.

David Hersh
Barnen Först
2004-12-29

Obs! Obs!

Vi har ny telefon, post- och webadress! Så här lyder de nya uppgifterna:

Hemsida:

www.barnenforst.se

E-post:

barnenforst@spray.se

Postadress:

Barnen Först
Vatthagsvägen 13
194 52 Upplands Väsby

Tel. 070-444 15 78

Fax. 08- 590 737 99

För mer information
besök vår hemsida:
www.barnenforst.se

Kränkningen av barns rättigheter i två olika delar av världen

Leyla Ghasemiani

Det är kvällen den 18: e november. Jag sitter och tittar på nyheterna. Nu för tiden väntar man sig ständigt att se och höra olika slags hemska, omänskliga händelser och blodbad runtom i världen. Naturligtvis blir man tagen av det och tänker på orsakerna bakom. Men det som händer är ofta långt borta från vår lilla lugna värld och därför inte berör oss på samma sätt som om det var på nära håll.

Men den här gången gällde det något som var alldeles för nära. Jag blev oerhörd ledsen när jag såg den 17 årige pojken Rufat Zufaliev, som kryper och gömmer hela kroppen och ansiktet under täcket på en sjukhussäng. Rufat är asylsökande från Azarbajjan och har fått avslag på sin ansökan. Nu har han vägrat äta i många månader. Han reagerar inte på tilltal och tål inte beröring. Han skall skickas tillbaka till Azarbajjan där han flydde ifrån till följd av hemska händelser och övergrep som han har varit med om. Jag undrar vad är det han vill säga till omvärlden? Handlar det om de dystra och våldsamma förhållanden som han har varit med innan eller den hopplöshet och den mörka framtid som

väntar honom fortfarande? Eller helt enkelt kan det vara så att han inte vill leva det omänskliga och ohållbara livet längre? Han vill befria sig från den smärta, rädsla och de trauman som sträcker sig över hans liv och existens.

Efter det fick jag läsa en annan nyhet på webben; Nyheter som oftast inte får något utrymme alls bland nyhetsflödet utomlands. Denna nyhet handlade om en 14 årig pojke som dog under pågående bestraffning med piskrapp.

Det hände i Iran i den kurdiska staden Sanandadj. Hans brott var att ha ätit offentligt under fastemånaden ramadan. Domstolen fällde honom för brott mot islamiska lagar. Straffet blev 85 piskrapp. Straffet verkställdes torsdagen 2004-11-11. Pojken

dog när det 15:e slaget ven över hans kropp. Men hans livlösa och oskyldiga kropp fick ta emot de resterande slagen. P.g.a. myndigheternas repressalier tvingas nu familjen begrava honom helt privat och anonymt för att förhindra folkliga proteser mot denna barbariska handling.

När jag läste färdig nyheten darrade jag i hela kroppen och tänkte på min egen pojke som är i samma ålder och hur det skulle ha känts om det hade hänt honom något så vidrigt. Jag tänkte på den oerhörda rädslan, förtvivlan och blygsel som förmodligen drabbade pojken i Sanandadj där han låg och piskades fram till det 15:e piskrapp som släckte hans oerhört korta liv.

Vad är det för värld vi lever i som kan och får straffa barn på ett så omänskligt sätt så att de dör framför ögonen på oss? Vad gör den svenska regeringen med barnkonventionen och snacket om barns bästa för ögonen. Att barn mördas genom piskrapp eller avrättas i Iran av den islamiska regimen låter kanske inte så konstigt eftersom vi pratar om en allmänt känd diktaturregim. Men samma sak händer här också i "hjärtat av demokratin i väst" där man skickar tillbaka barn till en hundra procentig säker död i Azarbajjan enligt samstämmiga uppgifter från läkarhåll. Stoppa denna vedervärdiga behandling av barn! Barnen måste vara först! De måste prioriteras över allt annat i samhället.

Leyla Ghasemiani
Ordf. Barnen Först- Göteborg

Barnens rättigheter måste vara universella!

Barns rättigheter kränks dagligen världen över. Barnkonventionen var en förbättring av situationen för barn rent politiskt eftersom nu var det många stater som undertecknade konventionen och åtminstone förband sig formellt att respektera en del grundläggande rättigheter.

Detta till torts ser vi att de flesta av staterna struntar i konventionens tydliga påbud och förslag. Inte ens staterna i väst fullföljer barnkonventionen till fullo. Nedmonteringen av de offentliga sociala skyddsnäten, arbetslösheten och klassklyftorna drabbar barnen i hjärtat av Europa. Asylsökande barn diskrimineras öppet och får lida för och med sina föräldrar.

Kulturrelativistiska värdegrunder är ett annat problem som delar samhällena i tu och gör att människor behandlas olika med hänvisning till olikheter i den kulturella, religiösa eller etniska bakgrunden. Oftast räknas denna åtskillnad som ett premie för dessa grupper, från statens sida. Men för barnen och speciellt flickorna innebär detta underkastelse för de traditionella och konservativa värderingarna.

Barnkonventionen är en kompromisstext mellan olika stater. Detta ger oss en vink av de brister som konventionen lider av. Barnen Först verkar aktivt för att barns rättigheter håller en hög och progressiv standard. Detta

möjliggörs genom en internationell kamp och samarbete över gränserna. Vår årligen återkommande internationella Konferens är ett led i detta.

Utsatta barn och flickors situation och kampen mot kyskhetskulturen är en annan aspekt av Barnen Först: s aktiviteter och vår konferens. Hederskulturen förtrycker kvinnor och unga flickor på olika plan. Hot om våld, misshandel och hedersmord drabbar många flickor i Europa. Detta är oacceptabelt och kräver ett internationellt och gränsöverskridande kraftsamling. Vi tycker att motståndskulturen, de progressiva krafterna inom de aktuella folkgrupperna måste enas och kämpa mot de traditionella och konservativa grupperna och deras kvinnofientliga värderingar. Jämlikheten mellan kvinnor och män kräver att dess eldsjälur förenar sig globalt. Vår årliga konferens är ett sådant forum.

Vår konferens har svenska och engelska som huvudspråk. Övriga språk som kommer att höras under konferensen är arabiska, persiska och kurdiska. Talen på de övriga språken kommer att översättas till antingen engelska eller svenska.

14 årig pojke dog under pågående bestraffning med piskrapp

Soleyman Ghasemiani

Den islamiska regimen i Iran har återigen tagit livet av en tonåring. Enligt olika kurdiska hemsidor däribland "www.eastkurdistanpress.org" och andra av varandra oberoende kurdiska källor, arresterades en 14 årig pojke i den kurdiska provinshuvudstaden Sanandadj i Iran, under fastemånaden ramadan för att ha ätit offentligt trots det rådande förbudet. Domaren i Sanandads allmänna domstol fällde honom för brott mot lagen. Straffet blev 85 piskrapp. Straffet verkställdes torsdagen 2004-11-11. Pojken dog under straffutövningen, redan vid det femtonde slaget. Livlöst fick han ta emot resterande slag. För att undkomma publicitet förbjöd regimen föräldrarna att yppa det minsta om händelsen. De tvingades också att hålla begravningen helt privat vid en för allmänheten okänd tidpunkt för att hindra folksamling och eventuella protester.

Detta är ett brott mot mänskligheten. Den islamiska regimen i Iran måste fördömas kraftfullt för detta vidriga brott. Barn är barn och måste slippa religioners och olika traditioners uråldriga, trångsynta och vidskepliga värderingar, påbud och reglementen. Barn måste få

vara barn och få växa upp utan religionens tvångströja.

Barn är inte straffmyndiga. Att

fängsla eller tortera barn strider mot de grundläggande mänskliga rättigheterna, mot barnkonventionen.

Det är inte första gången som barn mördas med regimen försorg i Iran. Atefeh Rajabi avrättades den 15:e augusti i år. Hon var bara 16 år när hon hängdes för utomäktenskapligt förhållande. Jila Izadi och hennes bror sitter fortfarande i fängelse sedan i somras. Jila är 13 år och hennes bror 15. Jilas första dom var stening till döds för incestbrott. Efter starka internationella protester backade prästerskapet och förvandlade domen till fängelse för syskonen. De har också fått känna på piskrapp som en del av straffet nyligen.

Lagstiftningen i Iran är i det hela barnfientligt. Flickor räkans som köns mogna redan vid 9 års

ålder. Flickor och pojkar segregeras redan när de börjar skolan. Föräldrar har nästan en oinskränkt rätt över sina barns liv och död och staten har inget som helst ansvar för barnens väl och ve i samhället. Barnens liv och uppväxt ramas in av religionen med lagen i ryggen. Kärlek och den normala njutningen av livet är förbjudet utanför den reaktionära islamiska lagbokens oerhört trånga och inskränkta ramar.

Barn har ingenting med religion att göra. Fastemånaden må vara helig för de troende men det får vara deras privata affär eller angelägenhet. Barn får absolut inte lida för de vuxnas eller sina föräldrars idéer om gudar, helvetetseldar, återuppståndelse eller reinkarnation. Ingenstans i världen får religionen tillåtas förstöra barns liv, deras trygghet, deras rätt till glädje, till de normala fysiska och psykiska behoven. Religionen måste förpassas till den privata sfären och nekas tillträde till barnens värld.

Barnen Först uppmanar alla människor världen över, den svenska regeringen, de politiska partierna, alla människorättsorganisationer och i synnerhet barnrättsorganisationer att fördöma den islamiska regimen vars behandling av barn öppet strider mot de erkända internationella konventionerna. Kräv ett omedelbart avskaffande av alla former av barnbestraffningar. Bort med religionens hand från barnens liv.

Barnen i Gazaremsan betalar med sitt liv

Allan Weis

Hur många små barn skall betala med sitt liv för att omvärlden ska sätta ett slutgiltigt stopp för den obarmhärtiga politiken i Palestina?

Fredagen den 10:e december dödades en sju årig flicka av den israeliska arméns beskjutning med pansarskott i Khan Yunis i Gazaremsan. Tidigare på dagen hade en judisk bosättning i området beskjutits med granat vilket Hamas tog på sig ansvaret senare. I den attacken sårades fyra människor däribland ett barn. Den israeliska armén uppgav att man hade skjutit tillbaka mot källan till granatattacken.

Detta hänsynslösa krig har tagit tusentals människors liv och lagt tiotusentals människors liv i ruiner. Den infekterade konflikten gör sig påmind genom de ständigt pågående räderna, terrorattacker, attack och motattacker, sorgetåg och ömsesidiga proklameranden om blodig hämnd. Den israeliska staten förklarar sina kontroversiella handlingar med att den försvarar sin berättigade existens. Det man glömmer i sammanhanget är "de andras" rätt till samma berättigade existens. Israel vill inte kännas vid att det är den som ockuperar palestinsk

mark i decennier. Staten Israel har i årtal struntat i Förenta nationernas ständiga uppmaningar att respektera palestiniernas rättmätiga krav och dra sig tillbaka från de ockuperade områdena. Makthavarna i Israel glömmer fullständigt att deras dagliga förödmjukande behandling av medborgarna i Palestina, ruiner av bostadsområden, gettoiserings-politiken, den militära och socioekonomiska politiken som tillintetgjort varje form av normalt näringsliv i de ockuperade områdena... leder oundvikligen till desperation och ger näring och fotfäste åt fundamentalistiska och hänsynslösa krafter.

Vi får inte glömma att Hamas blev till, tack vare staten Israels generösa bidrag till gruppen, för att försvaga PLO som var "ärkefienden" då.

Som så många gånger tidigare förklarade armén att man ska utreda den sjuåriga flickans dödsfall. Sedan Intifadan har hundratals barn dödats av arméns kulor, granater, "smarta" bomber och projektiler. Vad är det man ska utreda egentligen? Vet inte armén att bostadsområden brukar vara boplats för människor, med

bland annat barn och andra inget ont anande civila? Måste man utreda för att komma på att bostadsområden inte kan anses som krigsskådeplats om man inte tar till samma metoder som de hänsynslösa terrorister man påstår bekämpa? Vem är det som inte kommer ihåg den lille pojken som härom året mördades inför TV-kameror, framför hela världens ögon, när han gömde sig bakom sin faders rygg? Är det så svårt att mitt i ljusa dagen skilja små barn från vuxna; små tomma barna händer från vuxna gevärsbärande individer? Är det så svårt att förstå hur oerhört barn kommer att lida när deras lägenheter jämnas med marken mitt på dagen av invaderande israeliska schaktmaskiner?!

Att ta livet av civila och i det fallet små barn är ett brott t.o.m. mot krigets lagar. Att bestraffa föräldrar och andra familjemedlemmar för det deras barn eller någon i familjen gör, är ett öppet brott mot de grundläggande mänskliga rättigheterna.

Den israeliska staten är skyldig att skydda barn och civila i den pågående konflikten. Ingenting i världen får rättfärdiga grymheter mot barn. Barn behöver trygghet och välfärd. Det är statens ofrånkomliga skyldighet att upprätthålla det grundläggande skyddet för barn och deras normala uppväxt. Israel måste se till att barn och andra civila inte drabbas i konflikten med terrorgrupper. Att terrorisera barn och civila är lika avskyvärt vem som än utför det. Låt barn vara barn.

Allan Weis
Barnen Först
2004-12-11

Barnen Först! Varför och hur?

Barnens rättigheter måste vara
universella!

Tredje internationella konferensen: 11-12:e Februari / 2005

Plats:

Stockholm / Husbyträff

Tid:

Fredag 11:e februari (svenska - engelska)

Kl. 10.00-17.00

Lördag 12:e februari (arabiska, kurdiska, persiska)

Kl. 10.00-17.00

För bokning av plats och information kontakta:

Kamal Asad 073-653 55 67

Faraj Shahabi 070- 837 70 52

Fax: 08-590 737 99

barnenforst@spray.se

Solidaritetsafton

En underhållande kväll med levande musik! Och mycket
annat!

Tid:

Lördag 12:e februari

Kl. 19.00-24.00

Plats:

Stockholm / Husbyträff

Barnen Först: s nya styrelse

Barnen Först har omorganiserat sig sedan en del av dess aktivister utträdde i slutet av oktober 2004. Barnen Först: s extra inkallade årsmöte antog riksorganisationens stadgar med några smärre justeringar valde en ny styrelse. Den nya styrelsen för riksorganisationen består av:

1- Soleyman Ghasemiani, ordförande. 2- Kamal Asad Mohammad, sekreterare. 3- Halale Taheri, kassör. 4- Sherazad Fatih, ledamot. 5- Faraj Shahabi, ledamot. 6- Leyla Ghasemiani, suppleant. 7- Mahmud Mohammadzadeh, suppleant.

För mer information om stadgar och protokoll besök vår hemsida: www.barnenforst.se.

Barnen Först

Ordf. Soleyman Ghasemiani

Barnen Först
Vatthagsvägen 13
194 52 Upplands Väsby

Tel: 070- 444 15 78

Fax: 08- 590 737 99

barnenforst@spray.se

www.barnenforst.se

OBS!

Vi har ny adress!

Kolla här:

www.barnenforst.se

Children First

Main Office:

Chair Person, Soraya Shahabi

CF, BM Box 2592

London WC1N3XX / England

Tel. 44-798 134 3101

Fax: 1-413-639- 1602

childrenfirstinternational@yahoo.ca

www.childrenfirstinternational.org